

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการดำเนินชีวิต ทักษะคิด และพฤติกรรมการใช้เครื่องสำอางของผู้ชายกลุ่มเมโทรเซ็กส์ชวล” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative method) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) แบบวัดครั้งเดียว (One-shot descriptive study) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ชายกลุ่มเมโทรเซ็กส์ชวลที่มีอายุ 24-50 ปี อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากผู้บริโภครุ่นนี้เป็นกลุ่มที่มีรายได้และกำลังซื้อสูง นักการตลาดปัจจุบันให้ความสนใจอย่างยิ่ง เพราะเห็นแนวโน้มของการขยายตัวซึ่งจะช่วยเพิ่มโอกาสทางการตลาดให้กับสินค้าและบริการต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะสินค้าประเภทเครื่องสำอาง และสินค้าประเภทเพื่อสุขภาพ และเนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถระบุจำนวนประชากรของผู้ชายกลุ่มเมโทรเซ็กส์ชวล ที่มีอายุ 24-50 ปี ในกรุงเทพมหานครได้อย่างแน่ชัด จึงได้ใช้ตารางแสดงขนาดกลุ่มตัวอย่างของศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ (2544) ในการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งจากการวิจัยของ Yamane ได้อธิบายไว้ว่า ถ้าประชากรมีขนาดมากกว่า 100,000 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม คือจำนวน 400 คน โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับร้อยละ 5 หรือ 0.05

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling Method) โดยทำการสุ่มตัวอย่างทั้งแบบที่ใช้ความน่าจะเป็น (Probability Sampling) และแบบที่ไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยพิจารณาจากแผนที่แสดงการใช้ที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีการแบ่งพื้นที่ออกเป็น 10 ส่วน ตามวัตถุประสงค์ของการใช้ที่ดินแตกต่างกันไป ได้แก่ พื้นที่พักอาศัย, พื้นที่พาณิชย์กรรม, พื้นที่อุตสาหกรรม, พื้นที่คลังสินค้า, พื้นที่สถาบันราชการ, พื้นที่สถาบันศาสนา, พื้นที่สถาบันการศึกษา, พื้นที่นันทนาการ, พื้นที่เกษตรกรรม และพื้นที่โล่งว่าง (สำนักผังเมือง กรุงเทพมหานคร, 2542)

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่พาณิชย์กรรม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากพื้นที่พาณิชย์กรรมเป็นแหล่งธุรกิจ, อาคารสำนักงาน, ห้างสรรพสินค้า และแหล่งชุมชนต่างๆ ซึ่งทำให้สะดวกต่อการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างและทำให้สามารถเก็บข้อมูลได้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วย 16 เขต ได้แก่ เขตบางกะปิ เขตบางรัก เขตบางเขน เขตปทุมวัน เขตพระโขนง เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ เขตพญาไท เขตธนบุรี เขตห้วยขวาง เขตสาทร เขตคลองสาน เขตจตุจักร เขตคลองเตย เขตราชเทวี และเขตลาดพร้าว

2. การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เมื่อได้เขตพื้นที่มาแล้วจำนวน 16 เขต จากนั้นผู้วิจัยจึงเจาะจงเลือกเขตจำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตปทุมวัน เขตพญาไท เขตสาทร เขตราชเทวี เขตจตุจักร เขตห้วยขวาง เขตคลองเตย และเขตลาดพร้าว ซึ่งที่เป็นพื้นที่ย่านใจกลางเมือง เป็นแหล่งที่ผู้ชายกลุ่มเมโทรเซ็กส์ชวลมีการทำงาน พบปะ สังสรรค์กัน และมีศูนย์การค้าครบวงจรเพื่อให้คนกลุ่มนี้ได้ซื้อสินค้า (Shopping) และทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรูปลักษณ์ตัวเอง เช่น เล่นฟิตเนส เพื่อให้มีรูปร่างที่สมส่วนและมีสุขภาพดี การตัดผมในร้านตัดผมแบบชาลอนหรือการใช้บริการสปา เป็นต้น

3. การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

เมื่อแบ่งเขตการวิจัยเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากเขตที่ได้กำหนดไว้ และเลือกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเมโทรเซ็กส์ชวลมีการทำกิจกรรมต่างๆ ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในข้อ 2 เช่น สยามสแควร์ ห้างสรรพสินค้า สถานออกกำลังกายแบบฟิตเนส ร้านอาหาร ร้านเสริมสวยแบบแฮร์ชาลอน สถาบันการศึกษา สถานีรถไฟฟ้า BTS และ สถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน MRT เป็นต้น เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายมากที่สุด จนครบ 400 ตัวอย่าง ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2551

ประเภทของเครื่องสำอาง

สินค้าประเภทเครื่องสำอางที่ได้ทำการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผลิตภัณฑ์ดูแลและถนอมผิวสำหรับผู้ชาย โดยอ้างอิงและแบ่งประเภทมาจาก รายงานวิจัยทางการตลาดซึ่งเป็นการวิจัยเกี่ยวกับสินค้าประเภทเครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์ดูแลและถนอมผิวกว่า 1,000 ชนิด ทั้งที่เป็นตราสินค้าที่มีชื่อเสียง (Brand name) เช่น Lancome, Shiseido, Estee lauder, Clarins เป็นต้น และตราสินค้าระดับมวลชน (Mass market) เช่น Nivea, AXE, L'Oreal เป็นต้น ซึ่งแบ่งประเภทของผลิตภัณฑ์ดูแลและถนอมผิวสำหรับผู้ชายออกเป็น 6 ประเภท ("The U.S. market for men's grooming product," 2004) ได้แก่

1. ผลิตภัณฑ์กำจัดขน (Shaving Products) ซึ่งหมายถึงผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทั้งก่อนและหลังการกำจัดขน เช่น โฟม, ครีมหาก่อนและหลังการกำจัดขน

2. ผลิตภัณฑ์ที่ใช้เพื่อความหอม (Fragrance Products) ซึ่งประกอบด้วย น้ำหอม แบบหยด แบบสเปรย์ และ/หรือโคลอยจน์
3. ผลิตภัณฑ์ระงับและป้องกันกลิ่นกาย (Deodorant Products) ซึ่งประกอบด้วย น้ำยาระงับและป้องกันกลิ่นกาย เช่น โรลออน บอด้สเปรย์ เป็นต้น
4. ผลิตภัณฑ์ดูแลเส้นผม (Haircare Products) ประกอบด้วย
  - 4.1 ผลิตภัณฑ์จัดแต่งและบำรุงเส้นผม เช่น แวกซ์ เจล ครีม โฟม น้ำมัน มอยเจอร์ ไโรเซอร์ วิตามิน เป็นต้น
  - 4.2 ผลิตภัณฑ์เปลี่ยนสีผมและย้อมผม
5. ผลิตภัณฑ์ดูแลและถนอมผิว (Skincare Products) ประกอบด้วย
  - 5.1 ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและบำรุงผิวหน้า เช่น สครับ มาร์ก โฟม เจล น้ำมัน ครีมลดเลือนริ้วรอย และลิปบาล์ม เป็นต้น
  - 5.2 ผลิตภัณฑ์ดูแลและบำรุงผิวกาย เช่น โลชั่น มอยเจอร์โรเซอร์ วิตามิน ครีมกันแดด ครีมบำรุงมือและเล็บ และแป้ง เป็นต้น
6. ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทำความสะอาดและบำรุงผิวขณะอาบน้ำ (Bath and Shower Products) เช่น ครีมอาบน้ำ เจลอาบน้ำ สครับผิว สบู่ก้อน ยาสระผม และครีมนวดผม เป็นต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended questionnaire) โดยแบบสอบถามแต่ละชุดจะประกอบด้วย แบบสอบถามเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม (Screening Questionnaire) และแบบสอบถามหลัก (Main Questionnaire) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (ดูภาคผนวก)

(1) แบบสอบถามเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับกิจกรรมและความสนใจในชีวิตประจำวันของผู้ชายกลุ่มเมโทรเช็ทส์ซวอล โดยเป็นคำถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบจำนวน 11 ข้อ ซึ่งการกำหนดคำถามจะกำหนดตามนิยามของผู้ชายกลุ่มเมโทรเช็ทส์ซวอลที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในบทที่ 1 เพื่อจำแนกให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความเป็นเมโทรเช็ทส์ซวอลอย่างแท้จริง ซึ่งหากผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้ 8 ข้อขึ้นไป จะถือว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

(2) แบบสอบถามหลัก โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1   คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามดังต่อไปนี้ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนตัว และสถานภาพ จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2   คำถามเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับการทำกิจกรรมทั่วไป (Activities) ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 33 ข้อ คำถามเกี่ยวกับความสนใจ (Interests) ในเรื่องทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน

- 32 ข้อ และคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น (Opinions) เกี่ยวกับเรื่องทั่วไปของ ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 34 ข้อ
- ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่ผู้บริโภคมีต่อเครื่องสำอางทั้ง 6 ประเภท รวมจำนวนทั้งสิ้น 56 ข้อ
- ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรม ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เครื่องสำอาง จำนวน 12 ข้อ และคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เครื่องสำอาง จำนวน 8 ข้อ

การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นได้มีการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และนักวิชาการพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรง รวมถึงความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เมื่อได้รับการตรวจแก้แล้ว จึงนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ Pre-test กับกลุ่มคนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเข้าใจในประเด็นคำถาม และปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความชัดเจนและสมบูรณ์มากที่สุดก่อนนำไปใช้จริง หลังจากที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามครบทั้ง 400 ชุดแล้ว ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้มาทำการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) อีกครั้ง ด้วยวิธีการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{(k-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum V_i}{V_t} \right\}$$

เมื่อ	α	=	ความน่าเชื่อถือ
	k	=	จำนวนข้อ
	V_i	=	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	V_t	=	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนแล้ว ผู้วิจัยนำผลที่ได้ไปทดสอบค่าความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ซึ่งผลการทดสอบความน่าเชื่อถือเป็นดังนี้ คำถามเกี่ยวกับกิจกรรม มีค่าความน่าเชื่อถือเท่ากับ 0.861 ส่วนคำถามเกี่ยวกับความสนใจ มีค่าความน่าเชื่อถือเท่ากับ 0.825 ขณะที่คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น มีค่าความน่าเชื่อถือเท่ากับ 0.730

เกณฑ์การให้คะแนน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ รูปแบบการดำเนินชีวิต ทัศนคติ และพฤติกรรมการซื้อเครื่องสำอางของผู้ชายกลุ่มเมโทรเซ็กส์ชวล ซึ่งในแต่ละตัวแปรนั้นมีรายละเอียดและเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. รูปแบบการดำเนินชีวิต

การวัดรูปแบบการดำเนินชีวิต ผู้วิจัยได้จัดทำคำถามตามการนิยามของ Assael (2004) ที่ระบุว่า *กิจกรรม (Activities)* ประกอบด้วย การทำงาน (Work), งานอดิเรก (Hobbies), เหตุการณ์ทางสังคม (Social events), วันหยุดพักผ่อน (Vacation), การซื้อสินค้า (Shopping), สมาชิกสโมสร (Club membership), กิจกรรมชุมชน (Community), กีฬา (Sport) และกิจกรรมด้านความบันเทิง (Entertainment) *ความสนใจ (Interests)* ประกอบด้วย ครอบครัว (Family), บ้าน (Home), งาน (Job), กิจกรรมชุมชน (Community), การพักผ่อน (Recreation), แฟชั่น (Fashion), อาหาร (Food), สื่อ (Media) และความสำเร็จในชีวิต (Achievements) และ *ความคิดเห็น (Opinions)* ประกอบด้วย ประเด็นทางสังคม (Social issues), การเมือง (Politics), เศรษฐกิจ (Economics) ธุรกิจ (Business), สินค้า (Product), อนาคต (Future), การศึกษา (Education) วัฒนธรรม (Culture) ตลอดจนความคิดเห็นต่อตนเอง และครอบครัว (Themselves) นอกจากนี้ยังนำคำถามจากการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้ชายในเขตกรุงเทพมหานคร ของนทีรัช เกียรติชัยพร (2543) และรูปแบบการดำเนินชีวิตของกลุ่มชายรักชาย (เกย์) พฤติกรรมการบริโภค และการเปิดรับสื่อในกรุงเทพมหานคร ของกิ่งรัก อิงคะวัต (2542) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ดี มาประกอบในการกำหนดคำถามเพื่อให้เหมาะสมกับการศึกษาผู้ชายกลุ่มเมโทรเซ็กส์ชวล

ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดตัวแปร โดยใช้มาตรวัดแบบ 5 ระดับ (5-pointed Likert Scale) ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนคำถามเกี่ยวกับกิจกรรมและคำถามเกี่ยวกับความสนใจเป็นดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

ส่วนเกณฑ์การให้คะแนนคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเป็นดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน

เฉยๆ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

2. ทศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องสำอาง

ผู้วิจัยทำการศึกษาและประยุกต์แนวคำถามเกี่ยวกับการวัดทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อเครื่องสำอางมาจากงานวิจัยของ Shamdasani, Stanaland และ Tan (2001, as cited in Bruner, Hensel & James, 2005) ซึ่งมีความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.95 โดยเป็นมาตรวัดแบบ 7-pointed Semantic Differential Scale มาปรับใช้เป็น 5-pointed Likert Scale จำนวน 7 ข้อ ดังนี้ 1) ผลิตภัณฑ์ดี 2) ฉันไม่ชอบผลิตภัณฑ์นี้ 3) ฉันรู้สึกดีกับผลิตภัณฑ์นี้ 4) ผลิตภัณฑ์นี้เป็นผลิตภัณฑ์ที่แย่ 5) ฉันพอใจในผลิตภัณฑ์นี้ 6) ผลิตภัณฑ์นี้น่าดึงดูดใจ และ 7) ฉันยอมรับในผลิตภัณฑ์นี้ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตรวัด 5 ระดับ (5-pointed Likert Scale) เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5 คะแนน เห็นด้วย 4 คะแนน เฉยๆ 3 คะแนน ไม่เห็นด้วย 2 คะแนน และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 คะแนน

3. พฤติกรรมการซื้อเครื่องสำอาง ประกอบด้วยคำถาม 2 ส่วน คือ

3.1 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อที่ผู้บริโภคมีต่อเครื่องสำอางทั้ง 6 ประเภท

ประกอบด้วยคำถามแบบเลือกตอบจำนวน 4 ข้อ คือ 1) ในการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอาง คุณเป็นคนตัดสินใจเลือกตราสินค้าเองใช่หรือไม่ 2) ถ้าคุณไม่ได้ตัดสินใจเลือกตราสินค้าเอง ใครเป็นคนตัดสินใจเลือกตราสินค้าให้คุณ 3) ท่านไปซื้อเครื่องสำอางกับใคร 4) ท่านไปซื้อเครื่องสำอางที่ไหน และคำถามเกี่ยวกับความถี่ในการซื้อเครื่องสำอางทั้ง 6 ประเภท ซึ่งการวัดความถี่ที่ใช้เกณฑ์การให้คะแนน คือ เดือนละ 2-3 ครั้ง ได้ 5 คะแนน, เดือนละครั้ง ได้ 4 คะแนน, 2-3 เดือนต่อครั้ง ได้ 3 คะแนน, 4-5 เดือนต่อครั้ง ได้ 2 คะแนน, มากกว่า 5 เดือนต่อครั้ง ได้ 1 คะแนน และไม่เคยซื้อ ได้ 0 คะแนน

3.2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เครื่องสำอางทั้ง 6 ประเภท ประกอบด้วย การวัดความถี่ในการใช้เครื่องสำอางทั้ง 6 ประเภท โดยเกณฑ์การให้คะแนน คือ ใช้ทุกสัปดาห์ ได้ 5

คะแนน, เดือนละ 2-3 ครั้ง ได้ 4 คะแนน, เดือนละครั้ง ได้ 3 คะแนน, 2-3 เดือนต่อครั้ง ได้ 2 คะแนน, มากกว่า 3 เดือนต่อครั้ง ได้ 1 คะแนน และไม่เคยใช้ ได้ 0 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามเขตที่ได้กำหนดไว้จำนวน 8 เขต โดยกระจายพื้นที่ในการแจกแบบสอบถามไปยังสถานที่ต่างๆ อาทิ อาคารสำนักงาน สยามสแควร์ ห้างสรรพสินค้า สถานออกกำลังกายแบบฟิตเนส ร้านอาหาร ร้านเสริมสวยแบบ

ชาลอน สถาบันการศึกษา สถานีรถไฟฟ้า BTS และสถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน MRT จนครบ 400 ตัวอย่าง โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดไปดำเนินการลงรหัส (Coding) แล้วนำไปประมวลผล โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows เพื่อให้ได้มาซึ่งผลในการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการใช้ตารางเพื่อแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร รูปแบบการดำเนินชีวิต ทักษะที่มีต่อเครื่องสำอาง และพฤติกรรมการซื้อเครื่องสำอาง
2. การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เป็นการลดจำนวนตัวแปร (Data Reduction) เพื่อจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในกลุ่มเดียวกัน โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักที่เรียกว่า Principle Component มีค่า Eigenvalue มากกว่า 1 และหมุนแกนแบบวาริกแมกซ์ (Varimax) ในการใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบนั้น ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก 2 ครั้ง โดยครั้งแรกเป็นการจัดแบ่งกลุ่มตัวแปรตามองค์ประกอบของรูปแบบการดำเนินชีวิตแต่ละองค์ประกอบ คือ กิจกรรม (Activities), ความสนใจ (Interests) และความคิดเห็น (Opinions) ส่วนในครั้งที่ 2 เป็นการจัดกลุ่มตัวแปร โดยเอาองค์ประกอบของรูปแบบการดำเนินชีวิตทั้งหมดมาทำการศึกษา เพื่อจัดแบ่งรูปแบบการดำเนินชีวิตโดยภาพรวมของผู้ชายกลุ่มเมโทรเซ็กส์ชวล
3. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อนำไปวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มรูปแบบการดำเนินชีวิตกับทัศนคติ และพฤติกรรมการซื้อเครื่องสำอาง
4. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ว่าระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับทัศนคติที่มีต่อเครื่องสำอาง ตัวแปรใดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อเครื่องสำอาง และสามารถใช้ร่วมกันในการพยากรณ์ค่าของพฤติกรรมการซื้อเครื่องสำอางได้เป็นสัดส่วนมากน้อยเพียงใด